

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 19. novembra.

Gotovo je že kateri naših čitateljev kedaj čudé se premišljali, kako da more 6 milijonov Madjarov onostran Litve brezozirno zapovedovati več nego desetim milijonom družih narodnostij. Mari se odlikujejo z višjo kulturo? Nikakor ne. Madjari gotovo niso bolj izobraženi od družih ogerskih narodnostij. Njih literatura ni tako velika, da bi mogla močno uplivati na druge narodnosti onostran Litve. Narodnogospodarska zmožnost Madjarov ni posebno velika. Od kar imajo svojo vladno, država vedno leze v dolgove. Veleposestva pa vedno bolj prehajajo v roke Židovstva.

Kaj je uzrok, da Arpadovi sinovi delajo, kar hočejo, z drugimi narodnostmi, da se poslednje jim še ustavljati ne morejo. Če le malo pregledamo odnošaje onostran Litve, takoj spoznamo, da to prozročuje nesloga vseh nemadjarških narodnostij. Gospodje v Budimpešti ravnali so vedno po gaslu: „Divide et impera.“ Najprej so se pobotali s Hrvati, jim dali nekako avtonomijo, da jim le v ogerskem državnem zboru ne delajo sitnosti. Sedaj pri največ glasovanjih hrvatski zastopniki v ogerski zbornici še biti ne smejo, ampak le pri onih, ki veljajo za skupne za Oggersko in Hrvatsko. Na ta način so si zagotovili Madjari gospodstvo v šolskih zadevah v celem Oggerskem in Sedmograški. K večjemu, če bi se vsi nemadjarški elementi združili, bi utegnili malo ovire delati.

Hrvatje v ogerskem državnem zboru tudi vedno glasujejo z vladno proti svojim bratom po narodnosti. Koliko koristi Hrvatom avtonomija, katero so dobili po milosti Madjarov, to dosti jasno kažejo žalostni odnošaji na Hrvatskem. Tako, da se že lahko marsikdo vprašuje, če bi ne bili Hrvatje prav storili, ko bi se ne bili sami pogajali z Ogri, ampak bi bili vzajemno z Rusini, Slovaki, Srbi, Nemci in Rumunci borili so se za narodne pravice, dokler vsak teh narodov pridobi samostojnost in veljavo, kakeršna mu gre po bremenih, katera prinaša državi.

Madjari znali so posebno gojiti neslogo med raznimi slovanskimi narodnostmi. Gledali so, da se ne sporazume Srbi in Hrvati. Bili so pa med Srbi in Hrvati samimi tudi mnogi elementi, ki so gojili separatizem. Mnogo krivde zadeva tudi Starčevičevo stranko, katera, vedno propovedujoč veliko Hr-

vatsko, dolgo ni mogla ali pa ni hotela spoznati, kaka nevarnost tiči v tem separatizmu. Ko je prišla do spoznanja, bilo je že prepozno. Srbi jim niso več zaupali in od tod prihaja, da srbski klub hrvatskega sabora sedanjim madjaronski vladi dela tlako.

Madjari pa niso znali le nahujskati narodnostij druga proti drugi, temveč znali so zasejati razpor med voditelje jedne in iste narodnosti. Tako so se rodile razne stranke med Hrvati, Srbi in Rumuni. Nekateri so se dali zaslepiti, da podpirajo celo Madjare, največje nasprotnike rumunske in slovanske narodnosti.

Taka stranka je narodna stranka na Hrvatskem, zmerna srbska stranka Oggerskem, katere glasile izhaja v Budimpešti s podporo ogerske vlade.

Poslednji čas so tudi nemadjarške narodnosti na Oggerskem jele spoznavati, kaj je glavna krivda, da se ne morejo braniti uspešno madjarskemu nasilstvu. Najprej prišli so do spoznanja ogerski Rumuni. Oggerski in sedmograški Rumuni so do zadnjega časa vsak zase postopali. Sedaj so se pa jeli približevati drug drugemu. Začetek se je storil ob poslednjem grško-vzhodno-cerkvenem shodu v Sibinji. V ravnateljstvo tiskarskega zavoda, ki izdaja rumunsko „Tribuno“, ki je najvažnejši list sedmograških Rumunov, ustopili se nekateri udje banaških Rumunov. Aleksander Mocsonyi in Vincenc Babes sta na dobrem glasu pri vseh zares dobrih rumunskih narodnjakih.

S približanjem vodji Banaških Rumunov, Mocsonyija in Babesa, k treznej in nezavisnej skupini sedmograške se je še le prav utrdila rumunska narodna stranka. Te stranke ne bode mogli več prezirati odločujoči krogi države. Glavna točka programa Rumunov je, da se izvede narodna jednako-pravnost za vse dele države, kakor jo zagotavlja § 19. avstrijske in 44. ogerske ustave.

Madjarski listi o tem zblizanju med Rumuni kar molče. Seveda ugodno jim ni. Dosedaj so imeli navado vse izjave rumunskih listov proglašati le za želje nekaterih nezaatnih agitatorjev, katere treba prestrašiti z državnim pravdnistvom in ječo. Aleksandra Mocsonyija pa ne morejo le za tacega agitatorja proglasiti, kajti njegovo politično in filozofsko znanje je preveč znano tudi zunaj dežel ogerske krone.

Nadejamo se, da bodo vzgled Rumuncev posnemale tudi druge narodnosti, in da se bodo vse nemadjarške narodnosti na Oggerskem zavezale proti skupnemu nasprotniku. Le tako je upati kaj uspeha. Nadejati se imajo tudi podpore od nekih drugih, kajti madjarska ošabnost bode začela presedati na visocih mestih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. novembra.

V državnem zboru se sedaj vrši podrobna debata o dednem zakonu srednjih kmetijskih posestev. Debata se vleče na dolgo, ker hoče o tej zadevi govoriti mnogo govornikov. Ko bode ta zakon rešen, začne se takoj posvetovanje o novem vojnem zakonu.

Novi namestnik moravski se je zavezal, da se bode v jednom letu priučil češčine. To bode tem lažje, ker dobro govori poljski in ruski. Vender mislimo, da bi bil Taaffe bolj storil, da je za namestnika moravskega izbral moža komur bi se ne bilo treba učiti češčine. Češki poslanci baje poprej niso nič zvedeli, koga misli vlada izbrati za to mesto. Mnogi poslanci so kaj nezadovoljni, da je vlada tako prezira. Tudi Staročehi spoznavajo, da je bilo veselje ob imenovanju grofa Schönborna pravosodnim ministrom prenačljeno. Kaj je vodilo Taaffeja, da je Loebela izbral za to mesto? Neka oficijozna izjava pravi, da je hotel predsednik vlade za to mesto izbrati moža, o katerem je pričakovati, da se bode jednako oziral na obe narodnosti, da ne bode jedni bolj naklonjen, nego drugi. To je tudi uzrok, da se vlada ni mogla ozirati na posebne želje Čehov v tej zadevi. V deželi, kjer je tako nasprotje med narodnostmi, mora biti namestnik državni uradnik v najstrožjem pomenu besede in nič drugega.

Finančni odsek hrvatskega sabora posvetoval se je o tem, da bi se uvela madjarščina kot neobvezni predmet v srednjih šolah. Opozicijska poslanca Amruš in Vrbanič sta odločno temu ugovarjala. Sedaj ni pravi čas za razpravljanje o tej zadevi, ko vlada vedno ruši nagodbo. Vladni pristaši so pa vsi bili za uvedbo pouka v madjarščini, a so le obžalovali, da manjka sposobnih učiteljev. kajti sicer bi se lahko madjarščina proglasila kar za obvezni predmet. Nekateri so tudi poudarjali, da se mora bolj gojiti nemščina.

Vnanje države.

Mi nismo verjeli, da bo v Srbiji res nastopila svobodnejša doba, ko je kralj napovedal revij-

LISTEK.

Ukrajinske dume.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski VII.

Na zakletem jezeru.

(Konec.)

Stara Hana vsprejme ubogo sirotico v svojem strašnem, neveselem brlogu uljudno in jo nazivlje laskavo svoje dete.

S solzo v očesu in bitko žalostjo v njedrih javi Saška Hani prosto, da je nihče ne ljubi.

„O,“ reče z vzdihom, „na starost nočem živeti življenja tvojemu podobnega... čarodejnega... osamelega... da bi otroci bežali pred menoj...“

To vzkliknivši, zakrije si Saška obraz z rokama.

Užalilo se je starej Hani uboge sirote: mislila je na ljudsko bedo in na težo življenja. Bilo jej je tako, kakor bi gledala pred seboj svojo vlastno mladost, to dolgo, žalostno pot, polno nesreče in nemilosti

Premišljala in uvažala je dolgo, kakor bi sama ne verjela v moč svojih trav in zelišč.

„Nečeš biti Hana!“, šepne nekolikrat in pomislivo pokima z glavo.

Slednjič gre ven in stoprv za nekaj časa vrne se nazaj s pergiščem skrivnostnih semen.

Položivši ja Saški v roke govori k njej tako: „To je setev za tri leta, vedno v jedno gredo. Cvetja bodeš imela toliko, kolikor je mladenčev v vasi. Kateri mladenec ti ugaja, temu meči cvetje na pot. Ko zvene — ljubil te bo. Ko bi vender niti jeden mladenec se ne sklonil k tvojemu cvetu, a bi ga vsi le teptali — tedaj ne spusti tretje leto poslednji cvet od sebe. Stori pa to: Na jezerni vodi leži hloď stare lipe. O polnnoči, ko bode mesec poln, sedi na ta hloď, kakor na klop, noge in roke zveži si z ličjem... Tu skloni glavo k njedrom, udahneš v prsi vonjavo poslednjega svojega cveta — in bodeš srečna.“

Več Hana ni govorila, ne svetovala, opozorila je le Saško, naj gre domov in stori po njenem svetu.

Saška odide. V glavi roji jej tisoč mislij. Bila je polna vere, polna nadeje, polna hvaležnih čutil do stare Hane.

Dolgo gleda za njo stara Hana. Davno je izginila Saška v stepnem trstju, ali ona še sklanja glavo žalostno in šepeta nekaj na izsušenih ustnicah. Črni ptiči leteli so k njenej glavi.

* * *

Saška stori, kakor jej je svetovala stara žena. Na gredi za kočjo kalili so po prvem jarnem dežju cveti nepoznaue krasote in omamljive vonjave. In ko so se cveti popolnoma razvili, trgala jih je Saška in na večer metala mladenčemu na pot. Ali, ali!

Nihče se ne pripogne k cvetom, le tu pa tam potepta ali odrine jih noga nepoznanega hodca.

Tako mine leto prvo, leto drugo, da i tretje nagibalo se je že svojemu koncu. To tretje leto razvili so se Saškini cveti najlepše. In čim bolj so razvijali, čim čarobnejše so se žarili in čim bolj so napolnjevali vzduh z opojno vonjavo — tem bolj je bledele in venelo Saškino obličje.

Do dne svetega Ivana premenila se je greda v malo puščavo. Saška je razmetala vse cvete, naposled jej je ostal le jeden, poslednji.

Tu se spomni Saška, kar jej je pravila o

zijo ustave. Dokler vlada Kristić, o svobodi ni govora. Pri volitvah za veliko skupščino bode, kakor se kaže, zopet ves vladni aparat na nogah, da vladni privrženci dobé voljo. Odbori posamičnih strank, ki so se sestavili, da bi nadzirali postopanje uradnikov, ne bodo nič pomagali. Vlada je sedaj izdala naredbo, ki kaj dobro kaže, kako politiko hoče nadaljevati sedanja vlada. Vsi listi dobili so ukaz, da imajo predložiti vladi izkaz vseh sodelavcev, pomočnega osebja v uradništvu in raznašalcev. V ta izkaz morajo zapisati njih imena, stanovanje in s čim da so se poprej pečali. — Srbska kraljica se je baje pritožila pri rumunski sinodi proti odločitvi metropolita Teodozija o ločitvi zakona. Rumunska sinoda bode pa najbrž zavrnila to pritožbo s tem, da ni kompetentna sklepati o njej, če tudi sedaj kraljica biva v Rumuniji. Kakor se poroča iz Bukurešta, bo se kraljica sedaj pritožiti še pri vseh evropskih suverennih dvorih. Tako pritožba bila bi pa jako nepovoljna evropske diplomaciji.

Car ruski je vsprejel v avdijenci ministra notranjih zadev Tolstega, takoj ko se je vrnil z večmesečnega dopusta. Posvetoval se je z njim dve uri. Te avdijenciji pripisuje se velika važnost. Misli se, da sta se dogovarjala o nameranih spremembah v višjem uradništvu. Temeljito hočejo pomesti one elemente, ki so podpirali razne židovske sleparije.

Izvolitev konservativca Floresca predsednikom rumunskega senata zmatrajo listi za poraz vlade, ki je želela, da bi bil voljen Cretulesco. Vlada je že premišljevala, bi li dala ostavko. Naposled se je pa odločila, da razpusti zbornico, ako je konservativci ne bodo podpirali. Že začetek zborovanja kaže, da volitve za vlado neso bile tako ugodne, kakor so zatrjevala vladna izvestja.

Senat italijanski vsprejel je nov kazenski zakon. Proti temu zakonu je močno agitovala duhovščina, ker določa stroge kazni za rovanja proti državi in jedinstvu. Ko ta zakon stopi v veljavo, bomo morda slišali, da so začeli duhovnike devati v ječe, ker agitujejo, da bi se Rim vrnil papežu. — V zbornici poslancev izrazil se je Crispi, da kar se tiče vnanje politike, on ne misli nikogar izzivati, a dopuščal pa ne bode, da bi kdo neposredno ali pa posredno žalil Italijo, ali pa, da bi jo zmatral za kaj manj, kakor kako drugo državo. Zbornica je seveda živahno pritrjevala njegovim besedam, katerih ost je bila naperjena proti Franciji.

Dopisi.

Iz Litije 18. novembra. [Izv. dopis.] Svečanost, katero je priredila Litijska občina dne 23. septembra t. l. v spomin 40letnega vladanja našega presvetlega cesarja imela je poleg tega, da se je vršila tako nepričakovano sijajno, tudi dokaj polnjen gmotni uspeh, kajti preostalo je blizu 300 gld. in s tem bila je zagotovljena za naš trg tako važna in teško zaželjena požarna bramba. Ko bi se bilo priredilo kegljanje na dobitke, kakor je bilo nameravano, a se je moralo vsled znanih ovir opustiti, razpolagal bi odbor požarne brambe danes lahko s kakimi 500 gld. Toda kaj hočemo, ako nadvladuje nekje mesto nautuševalnega ognja — ledena nebržnost!

Akopram je vsota 300 gld., navzlic velikim stroškom, katere bo ustanovitev požarne brambe početkom prouzročila, zelo neznatna, se osnovalni odbor vender ni ustrašil velikega truda in dela ter napel je vse svoje moči, in danes komaj dober mesec po svečanosti, imamo na podlagi od c. kr. vlade potrjenih pravil v Litiji požarno brambo ustanem stara Hana. Odločila je, da učini po njenem svetu.

Tega ni več vrgla nobenemu molojcu, obdržala ga je sebi — ta cvet svoj poslednji!

* * *

Bila je noč tiha in topla, polna bajk in predvestij.

Pred polunočjo, ko je utihnil ves svet v globok spanec, seže Saška po poslednjem cvetu. S tresočo se roko utakne ga v oblacilo k njedrom, nekako tako, kakor so storile njene tovaršice pevajoče v cerkev z vencem na glavi.

In gre k jezeru.

Malo izhojena pot vedla jo je naravnost k hrodu stare lipe, moleče iz vode kakor klop. Priplazila se je tje in sedla na mesto, kjer je hrod najbolj molel iz vode.

Noge in roke zvezala si je z ličjem.

Tako preživi nekoliko časa. Ali spomnivši se naglo, sklone glavo k njedrom in iz lepega cvetu svojega udahne v svoje prsi opojno vonjavo.

Ah! Čarokrasne sanje kupčale so v tem trenutku Saškini glavi. Sanjala je o baženem življenju krasnih, prostolasih rusalek, bivajočih na dnu globokih vod v jasnej kristalne palači.

novljeno. Žal, da se je mož, kateri si je za uživanje lepe misli stekel največ zasluga, čutil vsled neosnovane agitacije toli užaljenega, da je odklonil ustopiti v odbor; kot žrtev nedoslednega samovoljstva, tolaži naj ga misel, da bode stvar, katero je ustanovil, vsekako daljšega obstanka, nego dozdnevna moč kar čez noč mu vraslega neprijatelja in njega plahe sence.

Z ozirom na skromne denarne pripomočke, ki jih ima odbor na razpolaganje, nam seveda danes na pridobitev nove brizgalnice niti misliti ni, tembolj pe moremo biti hvaležni gospodoma lastnikom tukajšnje predilnice, katera sta našo staro brizgalnico na lastne stroške popolnoma preustrojila, tako, da nam bode, dokler si bolje omisliti ne moremo, zadostovala; Bog daj, da bi je kmalu ne bilo treba rabiti!

Z novci, katere imamo, nakupilo se bode za hip najbolj potrebno gasilno orodje; no, in ko bi kaj manjkalo, prepričani smo, da ne bomo zastoj trkali na požrtovalnost Litijskega občinstva, katero je vsekdar, kadar je šlo za kako dobro in v resnici potrebno stvar, rado priskočilo in pomoglo k zaželenemu uspehu.

Voljeni odbor je razmerno prav srečno sestavljen in uverjeni smo, da bode s svojim možatim in neomahljivim postopanjem kmalu dosegel stavljeni si smoter in privedel mlado društvo do one izvežbanosti, katere treba, da bode uspešno branilo svojih soobčanov imetje v trenutku nesreče.

Pogumno torej naprej, moške! Delujte ustrajno, ne klanjajte se v zavesti, da hodi pravi pot, nikomur, in odcepate se od dozdevno povsod potrebnega, v resnici pa čisto nepotrebnega nadkriljstva, čegar smoter je bil in ostane: ovirati vsako, bodisi še tako koristno početje, ako se je tvorilna misel za isto rodila v drugej glavi, zlasti narodnjakovej!

Od sv. Jošta 13. novembra. (Svečanost 40letnega vladanja presvetlega cesarja Franca Josipa.) Kakor so letos povsod zlasti po Slovenskem praznovali 40letnico cesarjevo tako je tudi občina Št. Jošt priredila slavnost na 11. novembra. Postavili so se lepi mlaji, lepi slavoloki s primernimi napisi; vmes so vibrale krasne zastave zlasti na velikem slavoloku krasni podobi našega milega vladarja, vmes je vihralo tudi več slovenskih trobojnic. V soboto 10. novembra zvečer od 6 do 7. ure slovesno zvonjenje po vseh cerkvah; vmes so neprehoma pokali topiči, po gričih so goreli kresovi, Vrhniška izvrstna godba je svirala cesarsko himno.

Zjutraj 12. novembra budnica ter strel, ob 10. uri slovesna maša, katero je služil domači gospod župnik, ter v slavnostnem govoru s prirojeno zgovornostjo dokazal, kako slaven in dobitljiv je naš mili presvetli cesar. Po zahvalnici je tudi v cerkvi godba zaigrala cesarsko himno.

Po sv. maši sta se v pričo neštete ljudstva sadili dve slavnostni lipi; katerih jedna nosi ime „cesar Franc Josip“ druga pa ime presvetle cesarice „Elizabeta“; dve drugi lepi se zavoljo silno neugodnega vremena nesta usadili, jedni bo ime „prestolonaslednik Rudolf“, drugej „Stefanija“.

Slavnostni govor pri zasajanju lip sta imela domači ter sosedni Lučenski gospod župnik; katerima konečnim klicom „živio presvetli cesar!“ je

Kakor nenasičena udihnila je še z jednim dihom v se opojno vonjavo poslednjega cvetu . . .

Gospod! Že se jej zdi, kakor bi bila sama rusalka, vabeča krasne molojce v svoje globoko kraljestvo . . .

Tu se Saška naglo, sama nevede, sklone na stran. Hlod stare lipe se zaziblje nenadoma, kakor otročja zibelka. Voda zakletega jezera se razspoti v trenutku, pršne in se zagrne zopet.

Bilo je tiho.

Saška je izginila.

Le hlod stare lipe se še ziblje a po vejevji vrbinem prodira na potihujočo vodo mrtvi svit mesečni.

* * *

Tretji dan splavali so na površje zakletega jezera belo telo Saškino.

Nihče ni več kričal, da postane iz Saške čarodejna Hana.

Saška je bila že srečna.

Takrat je splavala starej Hani po obliči solza kojej se je pridružila zavest, da je svetovala Saški — dobro.

mnogobrojno ljudstvo z večkratnim gromovitim „živio“ pritrjevalo.

Na to se bili otroci obdarovani z kruhom in vinom potem pa se je začel v hiši občinskega svetovalca A Samotorčana banket, kateterega so se vsi odlični občani udeležili. Bilo je slišati krasnih napitnic, zvečer je bila razsvetljava. Konečno se je vršila ljudska veselica z plesom, katerega se je udeležilo občinstvo v tako mnogobrojnem številu, da je bil prostor premajhen. Bili smo vsi tako veseli te slavnosti, da smo se še le v jutri razšli ter v vseh srcih je gorela ljubezen ter neomahljiva zvestoba do naše presvetle cesarske rodbine. Da se slavnost tako sijajno izvršila, gre zahvala g. župniku ter občespoštovanemu g. županu J. Dolinarju, ter vsemu občinskemu odboru.

J. M.

Domače stvari.

— (Imenovanja za obrtno strokovno šolo v Ljubljani.) Naučno ministerstvo imenovalo je učiteljicama na tukašnji obrtni strokovni šoli gospo Marijo Hlavko in gospico Ivanko Föderl, in sicer prvo za umetno vezenje in šivanje čipek, a drugo za umetno vezenje.

— (Imenovanje.) Vladna koncipista Leopold Roth vitez Rothenhorst in Karol Deperis imenovana sta začasnim okrajnim komisarjema.

— (Umrli) je na Krškem g. Ivan Jazbec, kr. ogerski brzojavni kontrolor v pok., v 62. letu svoje starosti. Pokojni je bil blag narodnjak. Rodom štajerski Slovenec (na Planini) služil je pri vojaki kot častnik in bil pozneje brzojavni uradnik v Zagrebu, kjer je bil zvest prijatelj pravim narodnjakom. Na Krško je prišel pred 2 letoma; tukaj je bil prijeten mož v družbi ter kot delaven blagajnik „bralnega društva“ in „podružnice sv. Cirila in Metoda“ vrlo dobra podpora tem narodnim zavodom. Naj ga prijatelji in znanci ohranijo v blagem spominu!

— (Umrli) je preteklo soboto v Žalci gospa Beti Širca, trgovčeva vdova in posestnica v 65. l. svoje dobe R. l. P!

— (Trojna slavnost.) G. Fran Blanda, kanonik in ravnatelj na češkej učiteljskej pripravnici, praznoval je 12. t. m. 25letnico svojega mašništva, 50letnico svojega rojstva in 20letnico svojega službovanja kot učitelj na pripravnici v Pragi. Povodom te jako redke slavnosti, katero so prav slovesno priredili dijaki in profesorji, došlo je slavljenju iz raznih krajev in od nekdanjih njegovih učencev mnogo čestitk.

— (Umestna naredba.) Predsedništvo c. kr. deželnega sodišča v Pragi izdalo je posnemanja vredno naredbo, po kateri je ustop k porotnim obravnavam strankam dovoljen le proti ustopnicam, koje se dobe pri predsedništvu. Nova naredba stopi v veljavo takoj pri porotnem zasedanju v 19. dan t. m.

— (Sokolov izredni občni zbor) bil je včeraj ob 10. uri dopoldne v realnini telovadnici, udeležilo se ga je do 50 članov. Po ogovoru staroste bila je na dnevnem redu prva točka (prememba društvenih pravil), ki se je po kratki debati jednoglasno vsprejela. — Druga točka: prenarredba razmer mej društveniki o javnih nastopih poročal je brat Krsnik, vsprejela se je brez ugovora, kakor tudi ostali dve točki: ustanovitev za druge vseh avstrijskih sokolskih društev (poročevalec brat Mulaček) in ustanovitev skupnega slovanskega sokolskega lista (poročevalec brat Magolič). Da se izvršita zadnja dva sklepa, izvolila sta se posebna odseka. Temu poročilu dostaviti nam je še, da je starosta v svojem lepem govoru izrazil zboru nado, da ne bo dolgo, ko bo Sokol zboroval v lastnem domu, za kateri že izdeluje deželni inženjer gospod Hrasky načrt in se bode baje zidal na prostoru prejšnjega deželnega gledališča.

— (Slovensko gledališče.) Imendnevu presvetle cesarice na čast priredilo je včeraj zvečer dramatično društvo gledališko predstavo ter izbralo v ta namen Charlotte Birch-Pfeiferjeve igrokaz „Mesto in vas“ („Dorf und Stadt“), ki sta ga poslovenila gg. Borštnik in Jesenko. Mej mnogobrojnimi proizvodi Birch-Pfeiferjevimi „Mesto in vas“ (zakaj ne „Vas in mesto“?) ni zadnja in bode navzlic prenatrženemu koncu vedno napravila efekt, kadar se bode tako sveže, tako gladko in izborno igrala, kakor se je baš včeraj. Lenico—Heleno predstavljala je gospodična Zvonarjeva. To je bila jedenkrat uloga zánjo, zato je pa tudi mojsterski

igrala. V vsej ulogi ni bila niti najmanjše pretiranosti, igrala je s finim razumom, dejanju prikladno in s pravim občutkom. Pokazala se je tudi vrlo pevko in krasni dvospev (z gospo Gerbičev) je občinstvo kar elektrizoval. Gospod Boršt-nik (slikar Lavrencij Bojan) bil je, kakor vselej izvrsten in gosp. Kocelj pogodil je posest-nika Lipnika „comme il faut“. Gospdč. Gostičeva (grofica Mira), gospdč. Nigrinova in Zora (Barba), gg. Slavko (grof Podvinski) Perdan (Šimen) in drugi so dobro sodelovali. Igra razmotavala se je brzo in gladko, vse nam je bilo po godu, le nastop častnikov ne. Ta prizor je popravila potreben, ka-kor tudi prevod sam, kajti kaj neprijetno je čuti „Upr! je njegove oči v moje“, pred dvema leti“ itd. Gledališče je bilo dobro obiskano in slavnostni povod privabil je jako odlično gospodo. Prisotni so bili: deželni predsednik baron Winkler, deželnega sodišča predsednik Kočevar, vladni svetnik Glo-bočnik, župan Grasselli, cesarski svetnik Murnik in dr. Občinstvu je predstava izredno ugajala, zato upamo, da se nam „Mesto in vas“ skoro zopet uprizaro.

— (Nemška nesramnost.) Pod tem naslo-vom priobčili smo bili v 243. številki notico, v kateri se je pripovedovalo, da je ravnateljstvo v za-jemne zavarovalnice v Gradci slovensko prošnjo požarne brambe odbilo in da je na prošnji namestu odloka bilo zapisano „Wir sind Deutsche und kennen diese Schmirasch nicht daher retur“. Ravnateljstvo vzajemne zavarovalnice Gradci nam piše, da nave-denih žalilnih besed ni napisal niti uradnik niti sluga tega zavoda, da se pa žal, ni moglo dog-nati, kdo si je dovolil tako „mistifikacijo“. Ker rečena prošnja nema niti datuma niti uložne številke, ker so zgoraj navedene žalilne besede s svinčnikom pisane, je razvidno, da zavaroval-nica dotične prošnje nikdar v roke dobila ni. Sicer nam pa ravnateljstvo vzajemne zavarovalnice v Gradci zagotavlja, da tudi slovenske prošnje redno rešuje, da ima v ta namen slovenščine popolnoma zmožnega uradnika in da se pri odlokih ravna po na-čelu „Vsaceму svoje.“ Zavarovalne knjižice in listine so tiskane v obeh deželnih jezikih in zavarovalnica sploh ne tira politike niti ne dopušča, da bi bil zavod bojišče političnim in narodnim nasprotstvom.

— (V Radgonu) bil je na sv. Leopolda dan jako živahen semenj. Prignalo se je 2139 glav ži-vine, razen tega pa 1000 gosij in 350 rac, ki so se vse poprodale.

— (Vabilo) k svečanemu praznovanju štiri-desetletnice vladanja Njega velečastva Frana Jo-sipa I., ki se bode vršilo dne 25. t. m. v Cerknem s sledečim vspešnim: 1. Na predvečer v soboto godba z baklodo. 2. Zjutraj: budnica. 3. Ob 10. uri slovesna sv. maša. 4. Ob 1. uri slavnostni ban-keť v prostorih g. Fr. Peternelja. 5. Ob 6. uri zvečer slavnostna veselica, kojoj priredi narodna či-talnica v Cerknem v prostorih g. Andr. Kobala. 6. Prosta zabava.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 19. novembra. Ker je upravno so-dišče Celjane iz velikega posestva izbrisalo, je ministerstvo vsled rekurza razputilo Celjski okrajni zastop.

Dunaj 19. novembra. Povodom imen-dne cesarice Elizabete bila je svečana služba božja po cerkvah vseh veroizpovedanj.

London 19. novembra. Veleposlanik grof Deym semkaj dospel. „Times“ poročajo iz Tientsina dne 17. t. m.: Kitajski vladi se je obvestilo, da se je mej Rusijo in Korejo skle-nila tajna pogodba, po kateri je Koreja pod ruskim varstvom.

Razne vesti.

* (Predsednikom.) V Zjedinjenih državah v Severni Ameriki izvoljen je Benjamin Harison, kandidat republičanske stranke. Cleveland je propal, kar se ni pričakovalo.

* (Poslanec — utonil.) Irski poslanec Douglas Pyne padel je 13. t. m. potujoč v Dublin mej Holyheadom in Dublinom ra zkrv in utonil.

* (Škodljiva cenzura.) Emir Afganistan, ski odredil je v svoji državi leposlovno cenzuro, vsled katere se imajo obdati vse knjige poslana skozi njegove dežele z 10% carino. Da je dosedaj zelo živahna trgovina s knjigami mej Indijo in Malo Azijo popolnoma ponehala, je naravna posledica kvar-ljive cenzure.

* (Vinska letina na Laškem.) Po poro-čili došlih ministerstvu pridelali so letos na Laškem

30 milijonov hektolitrov vina, t. j. 6/7 srednje do-bre letine.

* (80 let v blaznici.) V Macerati umrla je pred nekoliko dnevi v blaznici baronovka Lu-centi v 103. letu svoje dobe. Nesrečna aristokra-tinja zblaznela je pred 85 leti vsled neuslišane lju-bezni in preživela 80 let v tako tužnem kraju. Ubo-žica govorila je pogosto o svojem soprogu, kateri jo je nekda ostavil, in še celo na smrtni postelji povpraševala je v poslednjih trenutkih s slabim glasom, se ji ni vže povrnil grof, po katerem toliko časa in tako bridko zdihuje.

* (Kaznilnice v Novi Kaledoniji.) Nekdanji francoski poslanec Ordinaire, kateri je pregledoval kaznilnice po Novi Kaledoniji, poroča nekemu sotrudniku časnika „Cocarde“ o svojih opa-zovanjih tako le Kaznilnice res neso kraj posebnega veselja in razkošja, a tudi ne isti pekeli, kakršnega si ljudje sploh mislijo, in prisilno delo ni toli težavno, kakor nekateri sodijo. Kaz-njenci uvrščeni so po znamkah (notah), katere dobe v 5 razredov. Čez štiri leta popne se jetnik, ako se je vrlo vedel, v prvi razred in potem godi se mu toli dobro, da bi bržkone z njim rad menjal marsikak francoski kmet ali majhen bogataš. Kaz-njenec prvega razreda dobo namreč koncesijo, t. j. 7 hektarjev zemljišča in hišo. Lahko se oženi se-veda s kako obsojeno žensko in živi kot zemljiški posestnik, če dobro gospodari. Da še več. V Bou-reilu videl sem celo obitelji, katere se v nedeljo k sv. maši vozijo. Vse imajo konje in vozove, soproge svinlate obleke in otroci so prepreženi s čipkami. 65. letni kaznjenec, „Normandinec“, po domače „oče La Chopinette“, rekel mi je: „Zdaj sem 10 let že tukaj, 6 let imam koncesijo in oba moja si-nova sta prišla iz Francoskega k meni. Kupčije so dobre, tako da nasadimo vsako leto kave za 6 do 7000 frankov. Odkritosrečno izpovem, predragi go-spod, žal mi je, prav žal, da desetlet prej ne sem pričel moriti!“ —

Narodno-gospodarske stvari.

I z k a z

razstavnikov, odlikovanih na deželni sadni razstavi, katero je priredila c. kr. kmetijska družba kranjska v proslavo vladarske štiridesetletnice presv. cesarja Frana Josipa I. v Ljubljani od 18. do 21. oktobra l. 1888.

V I. skupini: Sveže sadje.

(Producenti.)

a) z zlato svetinjo: Dr. Adolf Eisl v Ljub-ljani, Fran Kavčič v Šent Vidu pri Vipavi.

b) s sreberno svetinjo. Na Gorenjskem: Baron O Apfaltrern v Križi, Ivan Baumgartner na Fužinah, dr. M. Godec v Železnikih, Anton Hudovernik na Bledu, Franc Jarc v Medvodah, Janko Krsnik na Brdu, Marija Kecl v Kamniku, Janez Mallner na Bledu, Adolf Muhr na Bledu, Matija Pršin na Rožniku, Matej Pirc v Kranji, Viktor Rohrmann v Ljubljani, Aloj-zij Schrey na Jesenicah.

Na Dolenjskem: Alojzij Bajer v Križi pri Litiji, oskrbnništvo graščine Boštanske, Josipina Hotschewer na Krškem, Štefan Jakli v Šent Vidu pri Zatičini, pl. J. & Ph. Lenk na Raki, dr. I. Na-morš na Jesenicah ob Savi, Feliks Reya pl. Caste-letto v Nemški vasi.

Na Notranjskem: Mat. Ambrožič v Novi Sušici, Jakob Barbo v Rateževem brdu, Josip De-kleva v Postojini, Fran Gollob v Lesnem brdu, Ga-brijel Jelovšek na Vrhniki, Hinko Kavčič na Raz-drtem, Josip Lenarčič na Vrhniki, Fran Kotnik na Vrdu.

c) z bronasto svetinjo. Na Gorenjskem: Jakob Ambrožič v Ljub-nem, Fran Avbelj v Pečah, Ivan Brdnik v Šmartinu pri Dobrovi, Fran Dolinar v Šujci, Ferlan v Go-renji vasi, Fran Huber v Goričah, kmetijska podru-žnica v Kranji, Ivan Kosler v Ljubljani, Fran Ome-jec v Ljubljani, Janez Petrič v Blagovici, P. Po-gačnik v Blagovici, Andrej Stare v Bitnjem, Matija Stare v Podjelji, Primož Stare v Podjelji, Josip Ši-menc v Podgori, Mihael Tavčar v Rečici, Albert Vodnik v Podutiku, Ivan Wilfan na Črnučah, Josip Zdešar v Utiku.

Na Dolenjskem: Grofinja Valesca Barbo, Fran Berdavs v Vidmu, Karol Hofer na Čateži, dr. Avgust Kulavic v Toplicah, Mihael Klua v Podste-nah, Ignacij Mahkovec na Jančem, Ivan Pezdirec v Draščah, Peter Režek v Starem trgu, Josip vitez Savinscheg v Metliki, Ivan Šušteršič v Semiči, Ma-tija Verderber na Kočevski reki, Anton Zavrl v Svibnjem, Janez Zadnik v Podstenah.

Na Notranjskem: Anton Jeršan na Unci, Josip Potepan v Dolenjem Zemonu, Franc Tršar na Vrhniki, Ivan Valenčič v Kilovčah.

d) s priznanjsko diplomom.

Na Gorenjskem: Fran Alič v Utiku. Luka Blejec v Trzinu. Mihael Bregant v Selcih. Gregor Dane v Trzinu, Peter Dolinar na Dobrovi, Janez Grašič na Golniku, Lorenc Hribar v Križi, Gregor Jakelj v Rudniku, Anton Jarc v Gabrijli, Matevž Janežič v Domžalah, Blaž Jelenc v Dražgošah, Janez Jeraj v Smledniku, Jurij Kmetič v Trzinu, Henrik Korn v Ljubljani, dr. Josip Kosler v Ljub-ljani, Anton Kozamernik v Utiku, Marko Kovšca v Kropi, Gregor Koželj v Šent Gothardu, Janez Ložar v Trzinu, Janez Lužar na Klanci, Anton Novak v Razorih, Luka Osevnik na Kolovci, Jože Paplar na Brezovici, Jakob Pršin v Stožicah, Tomaž Petrovec

na Čemšeniku, Ivan Podlogar v Ljubljani, P. Po-gačnik v Blagovici, graščina v Podvinu, Fran Pra-protnik v Preski, Ivan Prebil na Dobrovi, Josip Rak v Prevojah, Ivan Rulic v Ljubljani, Ivana Schwarzel v Prevojah, Jarnej Slapnik v Zgoranjem Tuhinji, Simon Slapnik v Špitaliči, Anton Suhado-lec v Gabrijli, Nikolaj Stanonik v Šmartnem pri Kranji, Fran Tavčar v Besnici, Avgust Vester v Ljubljani, Gašpar Volk v Češnici, Ivan Waland v Hlebecah, Ivan Zupan v Kropi, župnija na Dovjem.

Na Dolenjskem: Fran Andoljšek v Velikih Poljanah, Fran Andolšek v Velikih Poljanah hiš. št. 9, Ivan Čampa v Zapotoku, Mat. Eisenzopf v Starem logu, Martin Gornik v Gabrovci, Henrik baron Gager v Mokricah, Jakob Kalan v Morovci, Fran pl. Langer v Prežeku, Ivan Lapanje na Krškem, Peter Lesar v Zapotoku, Martin Lov-šin v Zapotoku, Fran Lunder na Raki, oskrbnništvo graščine Impolske, Ivan Petek v Kresnicah, Pavel Povše v Pristavi, Josip Samida v Kočevski reki, Fran Schweiger v Radovljici, Martin Skubic v Rib-nici, Ivan Šašelj v Adlešičah, Ignacij Vrančič v Za-gradci, Alojzij Vidovič v Dolščaku.

Na Notranjskem: Matija Erjavec v Vipavi, Gabrijel Jelovšek na Vrhniki, Mihael Kalan v Št. Petru, kmetijska podružnica v Senožetah, Anton Korečan na Vrhniki, Janez Oblak v Borovnici, Franc Ogrin na Vrhniki, Andrej Perne v Šturijah, Ivan Poženel na Rakeku, Franc Premrov v Marti-njaku, Franc Suhadolnik v Borovnici, Ivan Tomšič na Vrhniki, Josip Vrbič v Bistri, Lorenc Vrbič v Borovnici, Tomaž Železnik v Polhovem gradci.

(Konec prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—265)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujsi

16. novembra:

Pri **Slonu**: Molinn iz Tržiča. — Saake z Dunaja.

Humel iz Domžal. — Parier iz Pariza.

Pri **Malič**: Gorjup iz Gorice. — Hautz, Pollak z Dunaja. — Müller iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarji**: Winkler iz Gorice. — Ahačič iz Tržiča.

Pri **južnem kolodvoru**: Hren iz Sežane. — Ma-jaron iz ? — Porenta iz Kranja. — Salokar iz Št. Jer-neja. — Seeliger z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 34	Špeh povejen, kgr.	— 70
Rež,	4 22	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	4 22	Jajce, jedno „	— 3
Oves, „	2 44	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, „	4 39	Telečje „	— 50
Koruz, „	4 39	Svinjsko „	— 52
Krompir, „	2 32	Koštrunovo „	— 34
Leča, „	12 —	Pišanec „	— 35
Grah, „	13 —	Golob „	— 17
Fižol, „	11 —	Seno, 100 kilo „	2 50
Maslo, kgr.	1 —	Slama, „	2 32
Mast, „	76 —	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen „	54 —	„ mehka, 4 „	4 40

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. nov.	7. zjutraj	748.3 mm.	— 3.2° C	sl. jvz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	745.8 mm.	— 1.0° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	744.5 mm.	— 1.8° C	sl. jvz.	megla	
18. nov.	7. zjutraj	740.5 mm.	— 2.6° C	sl. szh.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.4 mm.	3.6° C	sl. jvz.	d. jas.	
	9. zvečer	739.9 mm.	1.2° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura — 2.0° in — 0.7°, za 5.4° in 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.60	gl. 81.50
Srebrna renta	82.50	82.70
Zlata renta	109.95	109.70
5% marcna renta	97 —	97.10
Akcije narodne banke	976 —	873 —
Kreditne akcije	304 —	304.30
London	122.05	121.95
Srebro	—	—
Napol.	9.66 1/2	9.66
C. kr. cekini	5.77	5.77
Nemške marke	59.92 1/2	59.85 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 133 gl.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	100	60
Ogerska papirna renta 5%	91	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gl. 182	50
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	224	50

Razglas.

Da se zagotovi hrana in priprava odgoncev pri odgonski postaji v Ljubljani za leto 1888 se bode v sredo dne 28. novembra t. l. od 10. do 12. ure dopoldne pri tukajšnjem uradu vršila minuendo licitacija.

K tej licitaciji vabijo se podvzetniki s pristavkom, da je vsakemu, ki se je hoče udeležiti, 50 goldinarjev kavicje položiti.

Mestni magistrat Ljubljanski,
kot odgonska postaja,
dne 15. novembra 1888. leta.

Abiturijent

z izredno lepo pisavo, išče službe pomožnega uradnika.

Kdo? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Dobri delaveci

ne čez 30 let stari, iščejo se za tovarno užigalnih klinčkov Karola Neubauer-ja v Raab-u (na Ogerskem), kamor naj pošljejo nemške ponudbe svoje. Oni, kateri so že delali v kaki tovarni za klinčke, imajo prednost.

Najfinejšo ajdovo moko po gld. 15.—
srednje fino „ „ „ „ 11.—
meterski cent z vrečo vred prodaja (792-1)
mlin (Aumühle) pri Ptui.

Razglas.

V 2. dan prihodnjega meseca decembra bode prvopot oddati ustanove, katere je občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane v trajni spomin vladarske štiridesetletnice Nj. Veličastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. ustanovil za mestne uboge.

Teh ustanov je dvanajst: 2 po 25 gld. in 10 po 20 gld.

Namenjene pa so mestnim revežem ki ne dobivajo redne podpore iz mestne ubožne zaklade.

Prošnje za podelitev teh ustanov je do 25. dne novembra
uložiti pri mestnem magistratu.

V Ljubljani, 15. dan novembra 1888.
Župan: Grasselli.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitnik v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
1 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	75000
1 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	65000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
8 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
103 dobit. a mark	3000
206 dobit. a mark	2000
612 dobit. a mark	1000
888 dobit. a mark	500
30199 dobit. a mark	148
16991 dobit. a mark	300, 200,
150, 127, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 98.000 srečk, od katerih se izžreba 49.100 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,345.605 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 49.100 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 65.000, v petem na 70.000, v šestem na 75.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugaljal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugaljajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1888.

nam doposlati.

(700-9)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za 99. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika. (103-19)

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in oplohi vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobé naročniki „Kmetovalca“ zastoj.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Giontini-jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejani tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanjí vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Štiridesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisane, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici,
na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini cen. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

